

Hostnik, Davorin (1853–1927)

★ 14. september 1853 Podroje , Slovenija

† 26. marec 1927 Ryl'sk , Rusija

Ime

ime: Hostnik Davorin

Poklic ali dejavnost

pisatelj

1880 je šel za domačega učitelja k vdovi Turgenjevega bratranca Teplova na Rusko, vstopil isto leto v rusko državno službo na gimn. v Borisoglebsku, 1882 pa v Rylsku. Ali še živi, ni znano. Od 1873 je sodeloval z manjšimi doneski pri tržaški Edinosti in pri SN, za katerega je prevajal za listek francoska dela (Cherbouliez, Meta Holdenis, 1873; Speče jezero, Silverija po L. Briartu, 1874). Prevedel je tudi več iger za slov. oder (Birch-Pfeiffer, Cvrček, Lowoodska sirota, 1877; Scribe, Kozarec vode; Goldoni, Dva gospoda pa jeden sluga; O. Feuillet, Star samec 1878; Krojač Fips in nevarni sosed; Dennery in Mallian, Marijana 1879 i. dr.) in J. Verna Potovanje okolo svetá v 80 dneh (prvi del MS 1878). Iz Rusije je bil marljiv sotrudnik Podgornikovega SS in se je udeležil v Edinosti Trnovčevega boja proti rabi prihodnjega časa pri dovršnih glagolih (Naši knjižni grehi, 1896) ter mu priskočil na pomoč zoper Stanislava Škrabca z razpravo »Je-1 i vse prastarina?« (E. 1896 in posebe), z »Odgovorom na odgovor« in »Namečkom« (E 1897), na kar je Škrabec temeljito obračunal ž njim v »Odgovoru« (Cvetje, XV, 1896), v »Odgovoru na ‚Odgovor na odgovor‘« (Cv. XV, 1897) in v »Boju z učeno senco« (Cv. XVI—XVII, 1897–1898). Tudi v LZ je nekaj krajših beležk (Puškin v petdeseterih jezikih 1899, 327). Spisal je tudi »Ročni rusko-slovenski slovar« s »Kratko slovnico ruskega jezika« (1897). »Slovensko-ruski slovar« in »Gramatiko slovinskago jazyka« (1901, oz. 1900). Jezik njegovih poslednjih spisov je čudna mešanica slovenščine in ruščine. Prevajal je tudi slovenske spise na rusko, n. pr. Levstikovega »Martina Krpana«. — Prim.: Glaser IV, 192; Trstenjak, Slov. gledališče, 92; Beg, SN 1923, št. 194. Slika: IS 1928. 27. Grf.

Vir: Ilustrirani Slovenec, št. 4, 22. 1. 1928

Slovenski biografski leksikon

Hostnik Davorin, pisatelj, r. 14. sept. 1853 v Podrojah pri Šmartnem pri Litiji. Dovršil je 1865–72 z odličnim uspehom

6 gimn. razredov v Lj., iz 7. razr. je 1872 izstopil in bil eno leto korektor in urednik listka pri SN, vstopil nato kot kadet v 46. pp. v Trstu, kjer so ga radi boleznj odpustili, vstopil 1875 v uredništvo SN, napravil še isto leto kot eksternist v Celju zrelostni izpit in se vpisal na dunajski univerzi za romansko filologijo. L.